

Свій майстер-клас я б розділила на 3 частини:

I ч. презентація...

II ч. – це вміння читати текст, це те, з чим наші учні постійно зустрічаються.

III ч. – це безпосередньо урок-імпровізація, в якому ви мені допоможете.

Проблема, над якою я працюю – це «Розвиток пізнавальних інтересів учнів і формування загальнолюдських цінностей» і як учитель літератури я намагаюся розвивати пізнавальні інтереси учнів у тісному контакті з текстом – це розуміння, пізнання інтерпретація тексту, тому що текст це не тільки навчальна література, навіть наша зустріч – це також текст, тому що це певна система знаків.

Дуже важливо, щоб дитина, яка приходить до нас на урок, відчула себе особистістю і це особистісне начало із року в рік в ній розвивалося. Тема мого проекту пов'язана з розвитком пізнавальних інтересів учнів і, перш за все, це пізнання тексту. Ми повинні вчити дітей читати, реагувати і осмислювати текст.

Урок літератури – це, звичайно, виховання, але і сам текст не повинен залишатися на другому плані. Є такий цікавий жартівливий віршик, який стосується викладання уроків літератури:

Давно уже пора понять закон простых определений
Пишите, что поэт – пророк, а Гоголь высмеял порядки,
А Фамусов – плохой и гадкий,
А Чацкий больше не ездок,
Онегин сложная натура, Печерин – обогнал свой век,
Дикой же образ самодура –
Вот вам и вся литература.

Тобто виходить, що за нас уже все вирішили: де образ самодура, де образ зайвої людини, і нам, учителям, ніяких зусиль докладати не потрібно. І тому нам потрібно навчитися працювати з текстом. Що таке текст?

Текст – це система знаків, які ми повинні навчити читати своїх учнів.

Учитель – Текст – Учень

Давайте розглянемо всім знайомі і звичні слова і спробуємо зрозуміти їхній внутрішній зміст. Слово «урок» - доволі знайоме слово. А якщо «у рок»? Тоді це – доля. Така робота над словом дозволяє відкривати кожному своє значення, свій смисл, зрозуміти свою правду, тобто пізнати глибинну сутність буття. І зараз я пропоную це зробити вам.

....

Я прочитаю уривок із монологу Є.Гришковця і ми запишемо одне речення.

Я только однажды видел медведя не в зоопарке. Только один раз в жизни. Хотя я родился и первые свой тридцать с небольшим лет прожил в Сибири. В Сибири, где когда-то родился и умер мой прадед, где родился и умер мой дед, где родился мой отец. А я уехал из Сибири. Уехал далеко и, наверное, без сожаления.

Я родился и вырос в городе, который не могу ощущать ни как большой, ни как маленький. Я не могу понять его размеров. Когда-то он казался мне непостижимо большим, а когда я бежал из него, он был удушливо тесен. А теперь, когда я приезжаю,

редко – редко, приезжаю в мой родной город, я уже не понимаю, какой он. Он большой или маленький для тех, кто живет в нем. А я-то уехал. Уехал и теперь уже не пойму. Никогда.

Е. Гришковец

Як ви розумієте «приезжаю редко-редко»? Подумайте, як він міг написати слово «редко-редко», щоб я як читач зрозуміла, що він у своє місто більше не повертався. (Записують на дошці варіанти)

Виходить, що за одним словом ми можемо визначити характер людини.

Дайте відповідь на таке питання: герой цього уривку бідний чи багатий?

На нем было коротенькое пальто бронзового цвета..., застегнутое доверху, розовый галстучек с лиловыми кончиками и бархатный черный картуз с золотым галуном, надвинутый на самые брови. Круглые воротнички его белой рубашки немилосердно подпирали ему уши и резали щеки, а накрахмаленные рукавчики закрывали всю руку вплоть до красных и кривых пальцев, украшенных серебряными и золотыми кольцами с незабудками из бирюзы. Лицо его, румяное, свежее, нахальное, принадлежало к числу лиц, которые, сколько я мог заметить, почти всегда возмущают мужчин и, к сожалению, очень часто нравятся женщинам.

И.С.Тургенев. «Записки охотника». «Свидание»

Насправді знаки тексту нам багато про що говорять.

І зараз ми перейдемо до того, що ви будете учнями достатньо активними.

Зараз я вам прочитаю вірш. Як вважають учні, щоб створити таку поезію, особливого таланту не потрібно.

Дыр бул щил
убещур
скуп
вы со бу
р л эз

Футуризм.

Ми спробуємо пройти шляхом футуристів, щоб зрозуміти, чи насправді все так просто, як про це говорять наші учні, і провести дослідження в цьому питанні.

Футуристи називають свою мову «**заумным языком**».

Визначимо функції «**заумного языка**».

Я прочитаю вам поезію Хлебникова, а ви спробуйте намалювати образ, який виникне у вашій уяві.

*Бобэоби пелись губы,
Вээоми пелись взоры,
Пиээо пелись брови,
Лиэээй — пелся облик,
Гзи-гзи-гзээ пелась цепь.
Так на холсте каких-то соответствий
Вне протяжения жило Лицо.*

Велимир Хлебников

Що у вас вийшло?

Що ці звуки у вас викликають?

- Асоціацію 1-а функція.

Друге завдання.

I гр. – покажіть через звуки стрибок тюленя.

II гр. – «довга шия».

III гр. – «кучеряве волосся»

В. Каменський написав вірш «Жонглер»:

Згара-амба

Згара-амба

Згара-амба

Згара-амба

Амб.

Амб-згара-амба

Амб-згара-амба

Амб-згара-амба

Амб.

Шар-шор-шур-шир.

Чин-драх-там-дззз.

Шар-диск

Ламп-диск

Брось-диск

Дай-диск

Иск-иск-иск-иск.

Пень. Лень. День. Тень.

Перевень. Перемень.

Пок. Лок. Док. Ток.

Перемок. Перескок.

Рча-рча

Амс.

Що показує В. Каменський в цій поезії?

- **Дію** – 2-а функція.

I, відповідно, у нас з вами вами завдання:

I гр. – ви повинні звуками зобразити роботу шахтарів.

II гр. – роботу комбайнера.

III гр. – роботу будівельника.

Вісь Карла Ясперса:

- Міфологічне начало
- Релігійне
- Філософське
- Раціональне

Т. Толстая. Оповідання «Квадрат».

В 1913, или 1914, или 1915 году, в какой именно день — неизвестно, русский художник польского происхождения Казимир Малевич взял небольшой холст: 79,5 на 79,5 сантиметров, закрасил его белой краской по краям, а середину густо замалевал черным

цветом. Эту несложную операцию мог бы выполнить любой ребенок — правда, детям не хватило бы терпения закрасить такую большую площадь одним цветом. Такая работа под силу любому чертежнику, — а Малевич в молодости работал чертежником, — но чертежникам не интересны столь простые геометрические формы. Подобную картину мог бы нарисовать [душевнобольной](#) — да вот не нарисовал, а если бы нарисовал, вряд ли у нее были бы малейшие шансы попасть на выставку в нужное время и в нужном месте.

Продлав эту простейшую операцию, Малевич стал автором самой знаменитой, самой загадочной, самой пугающей картины на свете — «Черного квадрата». Несложным движением кисти он раз и навсегда провел непреходимую черту, обозначил пропасть между старым искусством и новым, между человеком и его тенью, между розой и гробом, между жизнью и смертью, между Богом и Дьяволом. По его собственным словам, он «свел все в нуль». Нуль почему-то оказался квадратным, и это простое открытие — одно из самых страшных событий в искусстве за всю историю его существования.

Футуристи створюють «заумное» слово для того, щоб допомогти людині вийти за рамки раціонального.